

فاطمیه یعنی اوج مصیبت‌ها. برای همین هم هیچ مصیبتی - حتی حماسه جان‌سوز کربلا - با آن قابل مقایسه نیست. از این رو در هفته اول نوروز که مصادف بود با این ایام عزا، اگرچه برای هم آرزوی برکت کردیم، ولی شادباش نگفتم.

اما اینک یک سوال؛ از بین همه اعیاد ایرانیان باستان - که تعدادشان کم هم نبوده است - چرا تنها عید نوروز است که تا کنون مانده و این قدر مهم شده است؟ بهار و سال نو بهانه‌های خوبی است، ولی نمی‌تواند مهم‌ترین دلیل باشد.

این جا به آیه و روایت استناد نمی‌کنیم. از شما می‌خواهیم که با استفاده از نرم‌افزارهای رایانه‌ای که سال‌های شمسی و قمری را با هم تطبیق می‌دهند، ببینید ۱۸ ذی‌الحجه سال ۱۰ هجری قمری که همان عید غدیر است، با کدام روز سال شمسی مطابق است؟ آن وقت خواهید دید که چرا عید نوروز - یعنی همان عید غدیر - این قدر مهم و جاودانی شده است. حالا روایت امام صادق علیه السلام دیدن دارد:

أَنَّ يَوْمَ النَّيُّوزِ هُوَ الْيَوْمُ الَّذِي أَخَذَ فِيهِ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وآله) لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ (عليه السلام) الْعَهْدَ بِغَدِيرِ خُمٍّ - فَأَقْرُوا لَهُ بِالْوِلَايَةِ فَطُوبَى لِمَنْ ثَبَّتَ عَلَيْهَا وَالْوَيْلُ لِمَنْ نَكَّهَهَا.

نوروز روزی است که در آن پیامبر صلی الله علیه و آله برای حضرت علی علیه السلام در غدیر خم پیمان گرفت. پس به ولایت او اقرار کردند و خوشا به حال کسی که آن را نگه داشت و بدا به حال کسی که آن را زیر پا نهاد.